

for Fuldmægtige 700 Rd. stigende med
etaarige Alderstillaeg af 50 Rd. til 1000 Rd.,
dog for Revisorer til 1200 Rd.

Lovens Bestemmelse om, at en Deel af
Lønningen omsættes til Sæd og udbetales efter
Capitelstarten, har imidlertid medført en ingen-
lunde uvæsenlig Forøgelse af Lønningerne. Efter
en Gjennemsnitsberegning af Sædtillaegget for de
10 Finantsaar siden Lovens Krafttræden (jfr.
det Forslag til Lov indeholdende almindelige
Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds
Lønningsforhold m. m.) ville disse saaledes
udgjøre:

	Rd.	ß.	Rd.	ß.
for Departementschefer	2,638.	58	—	3,438. 58
for Contoirchefer	1,613.	38	—	2,238. 58
for Fuldmægtige	839.	77	—	1,184. "
for Revisorer	"	"	—	1,398. 38

medens de efter det til Grund for Bevilling-
gerne i Finantsloven for 1869—70 liggende
høieste Sædtillaeg, ligesom ogsaa efter det, ved
en Gjennemsnitsberegning af de i Betragt-
ning kommende Sædpriser for de 10 sidste
Aar, i Finantslovsforslaget for 1870—71 cal-
culerede Sædtillaeg, udgjøre:

for Departementschefer	2,724 Rd.	—	3,524 Rd.
for Contoirchefer	1,690	—	2,324
for Fuldmægtige	890	—	1,250
for Revisorer	"	—	1,470

For de øvrige her i Betragtning kommende
Embedsmænd, som ikke lønnes efter Loven af
31te Marts 1860, verle Lønningerne, affect fra
de ved Krigsministeriets Revisionsvæsen ansatte
Embedsmænd:

for Departementsdirecteurer mellem	2,400 Rd.	og	4,000 Rd.,
for Contoirchefer mellem	1,400 Rd.	og	2,200 Rd.,
for Fuldmægtigklassen (hvorunder Underbog- holdere) mellem	700 Rd.	og	1,200 Rd.

Efter en Gjennemsnitsberegning for de
samme 10 Finantsaar af den disse Embeder be-
vilgede midlertidige Lønningsforbedring (jfr. det
nysnævnte Bilag) udgjøre Lønningerne hen-
holdsvis:

	Rd.	ß.	Rd.	ß.
for Departements- directeurer	2,666.	38	—	4,000. "
for Contoirchefer	1,649.	58	—	2,466. 38
for Fuldmægtige	853.	58	—	1,432. 76

Denne midlertidige Lønningsforbedring, der
i de første 7 af de nævnte Finantsaar har været
eens fastsat og derved i hvert af dem har været
ubetydelig højere end de anførte Gjennemsnits-
beløb, er imidlertid ved Loven af 11te Mai
1866 for Finantsaaret 1867—68 nedsat og
med de saaledes nedsatte Beløb ogsaa ved
Finantsloven for de følgende Finantsaar bevilget,
saaledes at Lønningerne i dette Finantsaar ere:
for Departements-

directeurer	2,616 Rd.	—	4,000 Rd.
for Contoirchefer	1,616	—	2,416
for Fuldmægtige	848	—	1,416

Naar hensees til Gjennemsnittet af Sæd-
tillaegget og det ved nysnævnte Lov af 11te Mai
1866 fastsatte formindskede Lønningstillæg,
vil det af det Foranstaaende fremgaae, at der
navnlig med Hensyn til Begyndelseslønningerne
ikke er nogen betydelig Forskjel i Lønnings-
størrelserne, og man har derfor troet heri at
burde søge Udgangspunktet for Forslaget.

Det maa vel ansees for en Kjendsgjerning,
der ikke behøver nærmere at paavises, at Li-
vets Dyrhed ikke i de senere Aar er aftagen,
men man har dog ikke troet, at, om end en
Pritisforøgelse kan paavises i enkelte Ret-
ninger her i Staden — hvorm Spørgsmaalet
ved den foreliggende Lov alene dreier sig —
Forskjellen i det Hele mellem den nærværende
Tid og de Tidspunkter, da de seneste Lønnings-
ordninger have fundet Sted, er saa stor, at
deri kunde ligge skjellig Grund til at opgive
det for nævnte Udgangspunkt, hvorhos formeent-
lig Fastsettelsen af Lønningen til et bestemt
aarligt Beløb maa ansees for at bøde paa
den mulige, men — skjønt i de sidste 4 Finants-
aar stadige — dog altid visse højere Lønnings-
deel, som enkelte af de paagjældende Embeds-
mænd efter de hidtidige Bestemmelser kunde have
Udsigt til. Skulde Forholdene i en nærmere
Fremtid stille sig saaledes, at Lønningerne i Al-
mindelighed maae ansees for aldeles utilstrække-
lige, og at Lønningstillæg derved retfærdiggjøres
for en kortere eller længere Tid, vil den Wei,
man ved tidligere lignende Leilighed er slaaet
ind paa, upaatvivleligt haade være den rette at
følge og blive fulgt.

Hensynet til den, relativt betragtet, ingen-
lunde ubetydelige Reduction i de fast ansatte